

я направите къса и дълга, това е безразлично за насъ. Извѣстна работа може да ни отнеме единъ день, една седмица, единъ мѣсець, една година, 10 години, хиляда години, за насъ този въпросъ трѣбва да ни бѣде безразличенъ. Никой не трѣбва да пита, защо е сиромашията. Щомъ се затруднишъ, обърни се къмъ Господа и кажи: Господи, достатъчно е това положение. Той ти отнеме товара Ти се разпѣришъ, излизашъ отъ великия океанъ на живота и влизашъ въ покоя, отдѣто си дошелъ. Тогава не желай да бѣдешъ богатъ! Ако това е правило, питамъ: кое натоварено животно, кой волъ би желалъ неговата кола да се товари повече? Ние казваме: да бѣдемъ богати! Но кога? — Когато другитѣ носятъ нашия товаръ. Богатъ човѣкъ е само онзи, който самъ носи свои товаръ на гърба си, за да знае, колко е тежко това богатство.

Бихъ желалъ богатитѣ хора да влѣзатъ въ положението на сиромаситѣ, които съ години сж работили, чоплили, за да извадятъ туй богатство отъ земята. Бихъ желалъ богатитѣ хора да влѣзатъ въ положението на ония хиляди, хиляди животни, на които кожата сж одрани. Ще дойдатъ сега богатитѣ и ще ни казватъ: ние спечелихме това! Има ли нѣкакъвъ смисълъ въ тази философия? И тогава жената казва на мъжа си: ти трѣбва да бѣдешъ богатъ, та отъ нивитѣ ли ще вадешъ това богатство, кожата на животнитѣ ли ще дерешъ, не зная, азъ искамъ да бѣдемъ богати! Азъ нѣмамъ нищо противъ това. Човѣкъ въ свѣта все трѣбва да бѣде богатъ, туй е едно благо заради него. Той може да бѣде и сиромасъ. И то-